

MEHEMMED TEQİ XAN SOLTANZADE PÜSYAN

Mehemmed Teqi xan Mehemedbağır xan oğlu Soltanzade Püsyən 7 avqust 1891-ci ildə Tebriz şəhərində hərbi mülkedar ailəsində doğulmuşdur. Atası mayor Mehemedbağır xan İnayemüssultanın nesli XIX esrin II yarısında Şimali Azərbaycandakı Şerur mahalının Püsyən kendindən köçüb Tebrizə getmişdi. Teqi xanın familiyası (soyadı) Soltanzade olsa da, kendin adı ilə Püsyən çağrılırdı.

Teqi xanın nesli esən igid, döyüşkən herbçilerdən ibarət idi. Onun atasının emisi Abbasqulu ağa Mezher texellüsü ilə gözəl qezeller yazırdı. Sonralar Xorasanda quldurlarla vuruşmalarda öldürülmüşdü. İki emisindən biri mirpenc Mehemedeli xan hem şair, hem de Tebriz Zehebiyyə tayfasının başçısı idi. O, herbçi olmuş, 1880-ci ildə vəfat etmişdir. Diger emisi, general Hemze xan Püsyən isə 1915-ci ilə qeder yaşamışdır.

Mehemmed Teqi xanın böyük qardaşı Qulamrza xan I Dünya müharibəsi dövründə Fars əyaləti jandarm qüvvələrinin reisi olmuşdur. Əyalətdə ingilislər əleyhinə qaşqayların üsyanı başlandıqda Qulamrza xan da qardaşı Eliqulu xanla onlara qoşulmuş, Şirazdakı ingilis konsulunu tengistanlılara vermişdi. Böyük mülkedar Qevam Şirazi ilə ilk vuruşmalarda esir düşməməkdən ötrü iki qardaş birbirinə atəş açmışdılar. (*Kerim bey, deyirem o vaxt kisiler var imis*). Üçüncü qardaşı Heyderqulu xan Püsyən isə Mehemed Teqi xanla bərabər Xorasan üsyanında iştirak etmişdi.

Palkovnikin anası İzzətülhaciyyə xanım məşhur azadlıqsevər qadınlardan və Məşrutə hərəkatının iştirakçılarından biri idi. Setterxanın təşəbbüsü ilə mücahidlərə geyim tikilməsi, tibbi yardım göstərilməsi sahəsində xidmətini esirgəməyən qadınlar arasında İzzətülhaciyyə xanım fərqlənirdi. Şübhəsiz ki, belə ananın tərbiyələndirdiyi oğlanlar qəhrəman olmalı idilər.

Mehemmed Teqi xan 1899-1905-ci illərdə Tebrizin "Loğmaniyyə" mədrəsəsində dərslər oxumuş, fars və ərəb dillərini öyrənmişdi. Bundan başqa o, məntiq, yeni elmlər, ev şəraitində isə ailə enənəsinə görə fransız, rus dillərinə, riyaziyyata, tarixə, ədəbiyyata da yiyələnmişdi.

Bundan sonra o, təhsilini artırmaq məqsədilə 1906-cı ildə Tehrana uz tutmuş, 5 il "Mədrəsəyi-nizami" adlı hərbi zabitlik məktəbində oxumuşdu. 1911-ci ildə "Mədrəsəyi-nizami"ni bitirib leytenant rütbəsilə hərbi qulluğa girərək, kapitanlıq dərəcəsinə yüksəlmişdi.

Mehemmed Teqi xan Tehrandə iken həmyerlisi, məşrutəçi Hacı Mehemedəğa Tanbaz və oğlu, inqilabçı Sadiq Tanbazın əməllərindən xəyli təsirələnmişdi. Şübhə yoxdur ki, Tehrandə gəzəri qarşısında cərəyan edən hadisələr, xüsusən də əhval-ruhiyyəsini inqilabi sənəyə yönəltdi.

O, hərbi məktəbdə oxuyarkən altı ay müəllim və tərcüməçi vəzifəsində də işləmiş, sonra ədyutant-müərcim vəzifəsini saxlamaqla, Sirab (*Hemedan*) hərbi dəstəsinin komandiri olmuşdur.

O dövrdə Qacar sələnətini zəifliyi uzundan ölkənin bir sıra əyalətləri ilə paytaxt arasında əlaqələr yox dərəcəsinə idi. Yollarda ağalıq edən feodal hərbi dəstələrini və quldurları təmizləməkdən ötrü amerikalı polkovnik Merilin komandirliyi ilə göndərilmiş batalyon da bir iş görə bilməmişdi. Gənc Mehemed

Teqi xan ise öz destesi ile 1914-cü ildə Tehran-Hemedan-Kirmanşah yolunu açmışdı. Bu ağır və mürekkəb emeliyyata görə onun üçün mayor rütbəsi, elece də qızıl medal istenilsə də, hərbi nazirlik gənc koman-dirin yasının azlığını behanə getirib, mayorluq rütbəsini esirgədi və yalnız qızıl medal verdi. (**Baxın, o zaman onun 23 yaşı var idi. Elbette, belə bir gəncin gelecekdə nələr edəcəyini evvelcedən proqnozlaşdırmaq olardı**). O dövrdə nəşr olunan “Tehran”, “Hemedan”, “Kirmanşah” qəzetləri onu "en cəsəretli zabit", "kendlilərin dadına çatan" adlandırmışdı.

M.Püsyən sonra başçılıq etdiyi jandarm eskodronu ilə Suristana getmiş, Brucerd döyüşlərində quldurları dağıtmış, bəzi mürtəcə xanları həbs etməklə əmin-amanlıq yarada bilmişdi. Bu çarpışmalarda yaralanan komandir sağaldıqdan sonra mayor rütbəsi almış və Hemedan batalyonunun reisi təyin edilərək 1915-ci ilin 14 dekabrınadək həmin vəzifədə çalışmışdı.

O, Hemedanda iken Kirmanşahda təşkil olunmuş İran milli hökuməti silahlı qüvvələrinin bu hissəsinə komandir qoyulur. Bu müddətdə gənc azəri zabiti Bidserx, Qezvin, Kendevar, Kirmanşah cəbhələrinin komandiri vəzifəsini daşımış, ixtiyarındakı 1500 nəfərlik atlı və piyada hissələrlə rus və ingilis qoşunlarına qarşı müvəffəqiyyətli yürüş emeliyyatları aparmışdı.

Bu azömlü hökumət üzvləri mühacirətə məcbur olduqda, o da onlarla birlikdə İstanbula və sonradan 1917-ci ildə Berlina getmişdi. Orada evvel müalicə kursu keçmiş, sonra Almaniya ordusunun teyyarçilik məktəbinə daxil olmuşdur. Gənc hərbi yorulmadan öyrənir, aviasiya texnikasına yiyələnirdi. Qısa müddət ərzində o, 33 dəfə uçuş keçirmişdi. Lakin yenidən ciddi şəkildə xəstələndiyindən, piyada qoşunlarına dəyişilmişdi. Azərbaycan diasporasının bu gənc üzvu Almaniya ordusundakı xidmət zamanı miltetinin hərbi sahəsində neyə qadir olduğunu alman hərbiçilərinə göstərmişdi.

Ölkədə gədən inqilabi hərəkət zamanı Mehəmməd Teqi xan Seypsiq şəhərinə gedib riyaziyyat və musiqi təhsili almağa başlayır. (**Vallah, mənim daha deyiləcək bir sözum yoxdur. Mən ancaq Mehəmməd Teqi xanda olan qabiliyyətə həsed apara bilərdim**). Təhsil aldığı dövrdə bu azəri oğlu muəllimlərinin ailəsində ələ xoş təəssürat yaratmışdı ki, muəllimi və muəlliminin qadını Knayr sonralar, onun haqqında kitab yazmış, Mehəmməd Teqi xanı "en nəci iranlı" adlandırmışdı. (**Kim olur olsun, belə bir cavanın talantini qiymətləndirməyə bilməzdi**).

M.Püsyən alman imperializminin qoşunlarında xidmət etsə də, imperializm əleyhinə üsyanları öz gözlləri ilə görür və şübhəsiz, özü üçün, vətənin azadlığı üçün nəticə çıxarırdı.

Geri qayıdanbaş gənc azəri zabiti İsveçə gəlmiş, (**Bilmirəm də, bu İsveç biz Azərbaycanlıları özünə niyə belə çəkir? Belkə Siz bilirsiniz?**) ora ilə tanış olmuş, sonra Petroqrada yollanmışdı. Bu zaman Petroqrada Oktyabr çevrilişindən sonrakı təlatümlər içərisində idi. Ona da söz yoxdur ki, Rusiya bolşeviklərinin sinfi bərabərlik, imperializm, müstəmləkəçilik, milli zülm əleyhinə yaydıqları şüarlar, apardıqları təbliğat 28 yaşlı alovlu azadlıq aşiqinə təsirsiz qala bilməzdi. Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, Petroqraddakı 1917-ci il oktyabr çevrilişində M.Püsyanın bir sıra həmyeriiləri, o cümlədən məşhur inqilabçı Heydər Əmioğlu və qardaşı Süleyman Tarverdiyev də feal iştirak edirdilər.

Avropanı gəzib dolaşmış, bir neçə sahədə təhsil almış və gözü bir çox həqiqətlərə açılmış Mehəmməd Teqi xan 1920-ci ildə Ənzəli yolu ilə İrana qayıtdı.

Deyilnlere göre, 1915-ci ildə Qacarlar dövlətinin qərbindəki türk esgerləri marş oxuyarkən ölkənin bütövlükdə onların olacağını söylediklərini eşidən zabıt M.Püsyən evvel məktubla, sonra şexsən türk komandanına müraciət etmiş, qəti etirazını bildirmişdi. Marşın sözlərini dəyişib qardaşlıq ruhuna salındığını eşidən və sevən komandır sonrakı "var olsun qeyretli, qəhrəman oğlu Mehəmməd Teqi xan Püsyən!" cümləsinə yenə etiraz etmişdi.

Onun vətənpərvərliyini və qəhrəmanlığını hətta ölümündə böyük rol oynamış gizli polis reisi Bağır Amili və Nasir Sesker də yazmışdır. Tarixçi M.Müstəhidi isə yazır: "Tevazökarlıq, utanmaq VE heyalılıq, iffət, alicənablıq, özünün tərifinə yol verməmək, xidmətlərini və hünərlerini başqası izah edərkən narahət olmaq **kolonelin** (fransızca "**polkovnik**" deməkdir) bəriz sifətlərindən idi".

Meliküşşüarə Bəhər Mehəmməd Teqi xanın qaldırdığı üsyanın əleyhinə olsa da, şəxsiyyətini, cəsəretini, vətənpərvərliyini tərif etmişdi. Şair Bəhər keçmiş dostunun heyət yolundan bəhs edərək yazırdı ki, Mehəmməd Teqi xan mühacirət dövründə Şeyx Həsən Təhrani ilə dost idi. Mən və Təhrani Demokrat Fırqesindən idik. M.Teqi xan da bu fırqəyə meylli idi və ona inanırdı. Təhraninin evində onunla görüşüb Xorasanda bir hərbi-millət cəmiyyətinin mərkəzinin yaradılması bərdə gədirirdi. Eslində onun bu işlərdən ötrü üreyi gədirirdi. O, kəməli-məmnuniyyətlə bizim izahatımızı qəbul etdi...

Demək lazımdır ki, ölkədə gədən mürekəb ictimai-siyasi prosələr mərkəzi hakimiyyəti xeyli zəiflətməmişdi. Eyaletlərin mərkəzdənqaçma meyilləri, xüsusən də davam edən Şeyx Mehəmməd Xiyabani (*Azərbaycan*) və Gilan hərəkatı Təhrani sarsıtmışdı. Lakin, eyni zamanda bəzi yerdə xanlıq, feodalların özbaşınalığı kimi mürtece prosələr də inkişafda idi. O cümlədən Xorasanda başıpozuqluq, quldurluğun ələyaaq açması iqtisadi-ticarət əlaqələrinin gediş-gelişin pozulması və ziyarət yollarının qorxulu şəkil alması liberal burjuaziyasının hökumətə təzyiqlə göstərməyə vadar edirdi. Nəticədə Müsüriddövlə hökuməti bu əyaletdə jandarm qüvvələrini gücləndirir, özbaşınalığı aradan qaldırmaq üçün Mehəmməd Teqi xanı ora jandarm reisi göndərmək məcburiyyətində qaldı. 1920-ci ilin oktyabrında polkovnik Məşhedə göndərildi. Bu demokratik qüvvələrin qələbəsi demək idi.

Kolonel M.Püsyən Məşhedə gəldikdən sonra Demokrat Fırqesinin üzvləri ilə yaxınlaşır, onlarla iş aparmağa başlayır. O, yerli irticanın valisi Qevamüsseltənəyə və ingilis konsuluna arxalandığını bildirdi. İrticaya qarşı mübarizə aparmaqda isə ona fırqənin görkəmli üzvlərindən Hacı Mehəmməd ağa Təhbəz Mehəmmədhaşım Mirzə Enser, Hacı Hüseynağa Malik kimi liberal burjuva-mülkədar nümayəndələri, mütərəqqi fikirli ruhanilər, Məşhedə yaşayan Azərbaycan tacirləri, sənaye sahibləri, əsnaf və qəsbkarlar kömək edirdilər. Məşhedənin görkəmli sənaye sahiblərindən Eli Xan, Mehəmməd xan Əmioğlu qardaşları kolonelin məarif, mədəniyyət sahəsində islahat tədbirlərini həyata keçirilməsindən ötrü maddi yardım etməyi öhdələrinə götürmüşdülər. Eyaletin yeni jandarm reisi "Milli komitə" adlı təşkilat yaradaraq onun şibələrini başqa sahələrə də yayırdı. Tezliklə təşkilatın 3000-ə yaxın üzvu oldu.

M.Püsyən reisiyə keçən kimi jandarmeriyanın büdcəsini Qevamüsseltənənin cibinə axmaqdan azad edib, idarənin xərclərinə yönəltdi. Bu, Qevamüsseltənə ilə onun ilk toqquşması idi. Lakin Mehəmməd Teqi xan azadlıq düşməni Əhəd Qevamüsseltənəyə və ingilis konsulunun nümayişkəranə şəkildə cəzalandırmaq istedikləri siyasi məhbusları da azad edib irticaya ikinci zərbə vurdu. Üçüncü zərbə

daha ağır idi: Azeri türkü Mehemed Teqi xan yüz iller boyu Xorasanda özbaşnalıq eden, indi de vali ve ingilis konsulu terefinden bir çox meqsedler üçün istifade olunan feodal herbi qüvvelerini dağıtmışdı. (*Kerim bey, mene gore normal o insandır ki, onun dusmeni var*).

Kolonel Meşhede gələrken Tehrandan özü ile bir deste zabıt getirmişdi. Ekseriyyeti azeriler olan bu destenin terkiybine mayor Ismayil xan Bahadır, mayor Elirza xan Şamşir, sultan (*kapitan - N.H*) Seyid Möhsün xan Kazimi, Sultan Eliesger xan Rifet, sultan Qulamhüseyn xan Saqfi, Sultan Eliesger xan Qacar, sultan Hüseyinxan Dövletşahi, sultan Mirze Eli xan lyzedi, naib (*leytenant - N.R.*) Ağaxan Xoşgin, naib Hacı xan Tefrisi, naib Mehemed xan, naib Celal xan Zemanı, sultan Nur Elineqi xan Hekimi, naib Elisefer xan Musar, naib Davud xan Sinaqi, naib Teqi xan Tavus, sultan Qulamhüseyn xan Peder, sultan Ehsanulla xan Azerexiş ve b. daxil idi.

Polkovnikin ilk gördüyü islerden biri vali Qevamüsselteneni hebs etmek oldu. Meşrute herekatından uzu beri çirkin emelleri, azadlıq eleyhine gördüyü islerle özünü lekelemiş bu siyasi fitnekarin herbi qaragüruhu sarsıtmaqla yanaşı mütereqqi qüvvelere qol-qanad verdi. Qevamüsseltene ile beraber 40 qatı irticacı da hebsə alınıb, emlakı müsadirə edildi. Bunları gören Xorasan ehalişi şenlik içinde idi.

Lakin atasının yaxın dostu, demokrat fikirli Hacı Mehemed Tahbaz, Gilan Respublikasının Xarici Isler naziri M.C.Pişevari ile görüşlərdən aldığı teessüratla Mehemed Teqi xan daha derin, içtimai-siyasi, iqtisadi islahatlara el atırdı. O, zabıt Qulamhüseyn xan Pederin başçılığı ile "Milli xezine" adlı fond yaratmışdı. Soyguncu, zülmkar feodallardan müsadirə edilənlər bəzi liberal dövletlilərin, xeyriyyəçilərin verdikləri iane, həmçinin, Türküstandan mühacirlərin Aşqabaddan göndərdikləri qızılıar bu fondə saxlanılırdı.

Şübhesiz ki, irtica da elini eli üzərinə qoyub oturmamışdı. Hebs olunub Tehrana göndərilən Qevamüsseltene Seyib Ziyanın devrilmesindən sonra baş nazir postunu ele keçirib, keçmiş cinayət seriki Necdulselteneni Xorasana vali göndərdi. Lakin vilayətdə anti-demokratik ehval-ruhiyyeni qızısdırdığına görə o da hebsə alınıb mülki müsadirə edilərək "Milli xezine"yə verildi. 1921-ci il 25 aprel tarixli Meşhed zehmetkeşlərinin ezəmetli nümayişi sabahısı gün aprelin 26-da Mehemed Teqi xanı qeti teleblə Xorasan valiliyinə getirdi. (*Bu muveffeqiyyetləri o artıq 30 yasında olanda elde etmişdi. Ele bil her sey ona gore bele tezliklə bas verirdi ki, Mehemed Teqi xan onsuz da cox az yasayacaqdi*).

Yeni vali derhal daha derin islahatlara el atdı. Bele ki, gündüzlər "qoruyub", gecələr qulduriuq eden Qevamüsseltene tufəngçiləri, həmçinin müstəbid memurlar işdən uzaqlaşdırılıb evezində o dövrün resmi sənədlərində "Demir deste", "Fedai", "Kolinelin fedaisi" adlandırılan "Xususi qvardiya teşkilatı" yaradıldı. "Xususi qvardiya"nı seciyyələndirən çağdaş müəlliflərdən biri yazırdı: "Demir deste" mərhum kolonelin rəşadətli və şücaətli, cavan azərbaycanlı fədailərdən teşkil olunmuşdu. Çox az ordularda bele nəfərlər ola bilər. Çünki nəçə yüz nəfərlik bu deste kolonella münasibətdə nəçə yüz bədəndə olan bir ruh kimi idi və öz imtahanlarını da bele verdilər".

Xorasan jandarmeriyasının esasını teşkil edən qruplardan biri də "kəvə partizan ordusu" idi. Mehemed Teqi xan Püsyana (*general Hemze xan Püsyanın oğlu*) tapşırırmışdı. O isə bu sahədə yüksek təcrübəli herbəçi idi.

Xorasanın genc valisi, Azərbaycan diasporasının feal uzvu, yaxın gelecekte üzleşceyi irtica qüvvelerinin nehngliyini, doyuşlerin amansızlığını nezere alıb Meşhedde serjant, leytenant yetişdiren herbi mekteb açdırmışdı. Oranı qurtaranların bir hissəsi sonradan baş qaldıran irticaya qarşı doyuşlerde qehremanlıqlar gösterdiler. M.Püsyən özü de hemin mektebde müxtelif ixtisaslardan ders deyirdi. Telebelerinden polkovnik Sefapur vetenperverliyi, fedakarlığı doyuş qabiliyyetini müelliminden öyrendiyini yazırdı.

Kolonel Soltanzade merkezin Xorasandakı arxa-dayağını sarsıtmaq, yerli irticacı sındırmaq üçün 5 min silahlı döyüşçüye malik Hezare elinin başçısı, böyük feodal Sücaülmülkü meğlub edib, Efqanıstana qaçırılmış, heç kimi tanımayan Salar xana zerbeler vurub istehkamını almış, xanların illerden beri vermedikleri vergileri toplamışdı.

Derebeyliyin ortadan qaldırılmasının hem imam Rza ziyarətgahının canlanmasına, hem ticaretin artmasına, hem de yerli senayenin genişlənməsinə mühüm kömeyi var idi. Ölkənin "Aftabə-Şerq", "Minu", "Ruhul-qüds" adlı qezetləri genc valinin bu hərəkətlərini imam Rzaya derin mehebbeti ilə izah edirdilər. Mehəmməd Teqi xan sanki vaxtın azlığını irticanın bütün azgınlığı ilə hücumla keçeceyini başa düşüb telesir, **(beli, o telesirdi)** eyni vaxtda bir neçə ağır işi görürdü. Vali bir yandan sənaye yükselişi üçün məsləhətləşmələr aparır, bir yandan yetimxanalar açaraq sahibsiz uşaqları dövlət himayəsinə alır, bir yandan Xorasanı mekteblər şəbəkəsinə bürüməyə çalışır, Meşhedde, Nişapurda və bəzi kəndlərdə ibtidai, peşə, orta, hətta ali mekteblər açdırırdı. Meşhed mekteblərində tarix, coğrafiya, hendesə, musiqi, hesab fənləri keçirilirdi, jandarmların uşaqlarının ayrıca təhsil proqramı hazırlanmışdı. Həmçinin, xəstəxanaların açılmasında kənd və qəsəbələrə 2-3 nəfərlik səyyar tibb dəstələrinin göndərilməsində həkim və kolonelin xidmətləri misilsiz idi. **(Allah Sənə done-done rəhmət ələsin, Teqi Xan!)**

Üsyən rəhbəri başqa işlərlə yanaşı mədəniyyət, incəsənət və ədəbiyyat sahəsində də tədbirlərə el atırdı. Bu işdə, şübhəsiz ki, əyalətdəki çoxsaylı Azərbaycan diasporası üzvləri ona kömək edirdilər. O, bir insan qüvvəsinin və şüurunun verdiyi imkan daxilində hər bir işi görürdü. İngiltərənin Meşheddəki konsulluğunda toplanmış silahların müsadirəsi bu qebildən idi.

Lakin başda Qevamüsseltene olmaqla, Tehran hökuməti nə fars şovinizmi, nə yerli qaragüruh, nə də ölkəni soyub-dağıdan xaricilər bu azəri oğlunun Xorasanda, gelecekdə isə belkə də bütün İranda hakimiyyətinə dözə bilmezdilər. Onlar təsadüflərə ümid bağlamadan hər cür təxribat işləri aparırdılar". Qevamüsseltene vilayətə tez-tez casuslar göndərir, onları valilikdə, jandarm, polis idarələrində, müxtəlif müəssisələrdə, təşkilatlarda vəzifələrə düzəltdirirdi. Belə təxribatçıları zabıtlər arasında yerləşdirməyə də müvəffiq olmuşdu. Etrafda isə milli-azadlıq hərəkətlərinə, demokratik qüvvələrə ağır zerbələr vurulmaqda idi. Vaxtla Mehəmməd Teqi xanı Xiyabani hərəkəti əleyhinə döndərmək istəyənlər bu arzuya çatmasalar da, 1920-ci il sentyabrın 14-də üsyən qan içində boğmuşdular. 1921-ci il oktyabrın evvələrində Gilan Respublikası da yıxıldı. Evvelcə Mirzə Kiçik xan, dalınca məşhur inqilabçı Heydər Əmioğlu öldürüldü. Bu qanlı aksiyalarda Qevamüsseltene ilə yanaşı hərbi nazir Rza xan Pəhləvini və qatı solcu, dinsiz Əhsanulla xanın rolu az deyildi. Dinsiz hərəkətləri ilə hərəkəti laxladan inqilabçı Əhsanulla xan qaçıb Aşqabaddan Xorasan

üsyancılarına öz köməyini teklif etdikdə, vəziyyəti ağırlasan üsyan rehberi bele cavab vermişdi: ***"Sizin yaxşılığınızı istemirem, pislik elemeyin"***.

Rza xanın ise qehraman azeri oğlu ile ayrı haqq-hesabı var idi. Hele 1915-ci ildə Hemedana jandarm reisi gönderilmiş M.Püsyən şəherde özbaşnalıqlar toreden kazakların qarşısını almaq üçün komandirləri Rza xana teleb göndermişdi. Teleb cavabsız qaldıqda Mehəmməd Teqi xan Rza xanın qerargahına girib kazakları terksilah etmiş, komandiri hebse almışdı. Üç gün hebsde yatan Rza xan azğınlıqlara son qoyan fermanı imzalamağa mecbur olmuşdu.

İndi Tehran hökumətindən emr alan Rza xan 5 min qoşun, çoxlu top, pulemyot ve başqa silahlarla Meşhed üzerine yürüyürdü. Yerli zaferanlı, sablu tayfalarının herbi qüvvəsi de dövlət kazak ordusuna qoşuldu. Qevamüsseltenenin 700 naferlik texribat destesi artıq öz işini görmüşdü. Gürgən jandarm destesi ve qoçan xanları da üsyancılar aleyhinə çıxırdılar. Xain jandarm, o cümleden, texribatçılar terefinden camaatın soyulması, xalqdan zorla vergi alınması, üsyancıların yerlərinin deyişdirilmesi, jandarmaların bile-bile esir verilməsi herəkətı zeifledir, müdafieni boşaldır, Meşhedde olacaq hücumun yollarını acırdı. Bunun esli baskarları arasında kürdlər mühüm rol oynayırdı. ***(Kürdləri hec vaxt yaddan cixartmayın. İranda onları bizlərə qarşı lazım olanda istifadə etmək ucun saxlayırlar)***.

Mehəmməd Teqi xan dörd terefdən mühasirəyə alınmışdı. Xeyanətlərin isə ardı-arası kesilmirdi. Üsyan rehberi Cefərabaddan kömək gözlediyi zaman oradakı jandarm başçılari Hesən xan Politik ve Seyid Hasən xan Fexrai Meşhedde gönderilecek merminin, güllənin qarşısını aldı. Üsyanın son dayaq menteqəsi rabitesiz, sursatsız qaldı.

Vaxtılı Oktyabr çevrilişini alqışlayan, RSFSR-in Tehrana gönderdiyi səlahiyyətli səfiri F.A.Rotşteyni qəbul edib, şərəfinə ziyafət verən, Leninin sağlığına bade qaldıran, səfiri paytaxta aparmaq üçün bir vızvod jandarm ayıran ve onları mükafatlandıran kolonel M.Püsyən Aşqabada, Bakıya teleqramlar gönderib kömək istediği zaman ümitsiz vəziyyətə düşmüşdü. Bolşeviklərə inanan Mehəmməd Teqi xan onları yalnız son anda tanımışdı. ***(Ruslar hec vaxt istemezler ki, onların qonsuluqlarında Türk dövlətləri olsun)***. RSFSR Xalq Xarici İşlər komissari Tehrana F.A.Rotşteyne gönderdiyi 5 oktyabr 1921-ci il tarixli, 8348/8 sayılı teleqramında yazırdı: "Bizim İrandağı siyasetimiz şahla şahlıq eleyhinə çıxanlar arasındakı mübarizədə son dərəcə ehtiyatlı olmaq, biterefliyi saxlamaq, daxili işlərə qoşulmamaqdır. Umid edirik ki, Kirov ve herbi komissiya anlaşılmazlığı aradan götürəcək".

Bu kiçik teleqramın arxasında Gilan ve Xorasan üsyancılarının felakətli sonluğu gizləndirdi. Bunu həmin sənədlər mecmuəsinin arxasında verilmiş qeyd açıq-aydın belləndirir. Qeydde göstərilir ki, Sovet hökuməti 1920-21-ci illərdə Gilan ve qonşu şimali İran (*cenubi Azərbaycan nəzərdə tutulur - N.R.*) əyalətlərində üsyancı dəstələrlə şah orduları arasındakı döyüşlərə qarışmağın qarşısını qəti şəkildə almaq üçün S.M.Kirova göstəriş verib.

Bu nəzərin həyata keçirilməsi üçün Sovet hökuməti 1921-ci ilin oktyabrında Bakıya S.M.Kirovun sərəncamına Harbi İnqilab Şurasının xüsusi hərbi komissiyasını gönderib.

Doğrudan da, Bakıdan Xorasan herəkətinə köməyə gədən cənubi Azərbaycanlı fəhle dəstələrinin qarşısı türk xalqlarının qəddar düşməni S.M.Kirov

terefinden alınmışdı. Yaranışının ilk günlerinde celbedici, parlaq beyannameler, şuarlarla dünya xalqlarina müraciet eden Sovet hökumetine heç de beraberhüquqlu, azad, müttefiq Şerq dövlətləri deyil, müstemlekələr lazım idi. Bele olmasaydı, bolşevik S.Orconikidze Meşrute hareketını dağıtmaz, Xiyabani üsyanı teklenmez, ermeni Mikael Avatesyan (*Soltanzade*) adı ilə İran KP-nin rehberliyinə soxulmazdı. Heyder Emioğlu isə öldürülmez, Mehemed Teqi xan qaragüruh elinde qalmazdı.

Temamile teklenib mühasireye düşən Mehemed Teqi xan azəri türklərinin "Demir deste"den olan son üzvləri de sıradan cıxdıqdan sonra bir neçə yerindən yaralandı və öldürüldü. (*Kerim bey, Türklerde bele bir misal var ki, "Esl Turk o kesdir ki, oz eceli ile olmesin". Tebii ki, Mehemed Teqi xan Soltanzade Püsyan esl Turk oglu idi*). Düşmənlər onun basını kesib Qevamüsseltene və Rza xan kimi celladlardan mükafat almaq isteyirdilər. Lakin, bu qehremanın ölümü də geniş azadlıq nümayişinə çevrildi. Azərbaycanın merd oğlu Mehemed Teqi xan Soltanzade Püsyan ebedi olaraq Xorasan tarixinde azadlıq, demokratiya yolunun qehremanlıq simvolu kimi qaldı və öz xalqına, vetenine də şöhrət abidesi qoydu. (*Yaxsi ki, vaxt asiri Azərbaycanda bele sexsler dogulurlar, yoxsa biz neylerdik? Sonunda onu yazmaq isteyirem ki ,arzum budur, novbeti defe olacaq inqilabda evvelki sehvler bir daha edilmesin*).

Nazim Rizvan